

عنوان مقاله:

معنای زندگی در آثار تمثیلی ابن سینا

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 15، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

حقیقی - دانشجوی دکتری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

مهدی زمانی - استادیار، دانشگاه پیام نور، اصفهان، ایران

ناصر مومنی - دانشیار، دانشگاه پیام نور، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مسئله «معنای زندگی» همواره در پس زمینه ذهن عموم انسان ها و پیش درآمد کار خواص آنان از فلاسفه و روانشناسان و علمای اخلاق بوده است. در این میان ابن سینا به عنوان فیلسوفی وجودی، با درک اهمیت مسئله، همواره در سراسر آثار خود می کوشد تا تبیین معقول و موجهی از معنای زندگی ارائه کند. از میان سه کاربرد اصلی لفظ «معنا» یعنی هدف، ارزش و کارکرد، تمرکز اصلی ابن سینا بر دستیابی به «هدف زندگی» است. در این مقاله بر آنیم تا با روش توصیفی، تحلیلی و مقایسه ای، این مسئله را در سه اثر داستانی «حی بن یقظان، رساله الطیر و سلامان و ابسال» بررسی کنیم. در نگاه ابن سینا، شناخت معنای زندگی و دستیابی به غایت آن، راهی بس دشوار و مسیری پرمنازع است. وی از آن موانع، گاه به اصدقاء سوء (در حی بن یقظان) و گاه به دام و غل و زنجیر (در رساله الطیر) و گاه به طنز ان عشوہ گر (در سلامان و ابسال) تعبیر می کند. ابن سینا تنها راه رهایی از این اوضاع ناگوار و دستیابی به هدف زندگی را در حرکت آگاهانه، مبارزه مستمر و نگاه دقیقی به دوردست های حیات بشری جست وجو می کند.

کلمات کلیدی:

ابن سینا، حی بن یقظان، رساله الطیر، سلامان و ابسال، معنای زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740748>

